

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Publii Terentii Comoediae sex

Terentius Afer, Publius

Francofordiae ad Oderam, 1606

Actvs I. Scena II.

[urn:nbn:de:bsz:31-139622](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-139622)

ACTVS PRI
MI SCENA

PRIMA.

DAVVS.

AMicus summus meus, & popularis Geta
Heri ad me venit: erat ei de ra: icuncula
Iam pridem apud me reliquom pauxillulum
Nummorum: id vt conficerem, confeci: affero.
Nam herilem filium eius, duxisse audio
Vxorem: ei credo munus hoc corraditur.
Quam iniquè comparatum est, hi qui minus habent
Vt semper aliquid addant diuitioribus?
Quod illi vnctatim vix de demenso suo.
Suum defraudens genium, compar sit miser,
Id illa vniuersum abripiet, haud existimans
Quanto labore partum, porro autem Geta.
Ferietur alio munere, vbi hera pepererit:
Porro alio autem, vbi erit puero natalis dies:
Vbi initiabunt, omne hoc mater auferet:
Puer causa erit mittundi: sed vidon' Getam?

ACTVS I. SCENA II.

GETA, DAVVS.

SI quis me quæret ruffus. Da præsto est, desine.
Ge. ob,
At ego obuiam conabar tibi Daue. Da. accipe hem:
Lectum est, conueniet numerus. quantum debui.

4 2

Ge. Lmo

Senarij.
Occiso.
colloquij.

Ge. Amo te, & non neglexisse habeo gratiam.
 D. Præsertim vt nunc sunt mōres, adeo res redit.
 Si quis quid reddit magna habenda est gratia.
 Sed quid tu es tristis? G. egōne? nescis quo in metuet
 Quamō in periculo sim D. quid istuc est? G. Scies,
 Modō vt tacere possis Da. abi, scis insciens?

Narratio Cuius tu fidem in pecunia perstiteris,
quæ argu- Verere verba ei credere? vbi quid mihi lucri est
mentum & Te fallere? G. ergo ausculta. D. hanc operā tibi dico
occlusionem G. Senis nostri Daue fratrem maiorem Chremem
fabulæ ex- Nostm? D. quid ni? G. quid? eius gnati Phædriam?
ponit. Da. Tanquam te. G. euenit senibus ambobus simul

Iter. illi in Lemnum vt esset, nostro in Cisliciam
 Ad hospitem antiquum: is senem per epistolas
 Pellexit modo non montis auri pollicens
 Da. Cui tanta erat res, & superat? G. desinas?

Amplifica- Sic est ingenium. Da. ob. regem me esse oportuit.
zio difficil- Ge. Abeuntes ambo hinc tum senes me filijs.
tatis. Relinquunt quasi magistrum D. o Geta prouinciam
 Cæpsi duram G. mihi vsu venit, hoc scio:

Memini, relinqui me Deo irato meo
 Cæpi aduersari primō: quid verbis opus est?
 Seni fidelis dum sum, scapulas perdi.
 D. Venere in mentē isthæc mihi, nā quæ inscitia est

Aduersum stimulum calces? G. cæpi hu omnia
 Facere, obsequi, quæ velint Da. scisti vti foro.
 G. Noster mali nihil quicquam primō: hic Phædria

C e n t i n u a

ACTVS I. SCENA II.

Continuò quandam nactus est puellulam
 Citharistriam: hanc amare cepit perditè,
 Ea seruiebat lenoni impurissimo:
 Neg, quod daretur quicquam, id curant patres.
 Restabat aliud nihil, nisi oculos pascere,
 Sectare, in ludum ducere, & reducere,
 Nos ociofi operam dabamus Phædræ,
 In quo hæc discebat ludo, ex aduersum ei loco
 Tonstrina erat quedam, hic solebamus fere
 Plerumq, eam epperiri, dum inde iret domum.
 Interea dum sedemus illic, interuenit
 Adolescens quidam, lacrumans: nos mirarier:
 Rogamus quid sit, nunquam æquè (inquit) ac modò
 Pauperias mihi onus visum est, & miserū & graue.
 Modo quandam vidi virginem hic vicinæ
 Miseram, suam matrem lamentari mortuam.
 Ea sita erat ex aduerso: neg, illi beneuolens,
 Neg, notus, neg, cognatus, extra vnâ amiculum,
 Quisquâ aderat, qui adiutaret funus: miserum est.
 Virga ipsa faciè egregia, quid verbis opus est?
 Commouerat omnes nos: vbi continuo Antipho,
 Veltisne eamus visere? alius, censeo:
 Eamus: duc nos sodes: imus, venimus,
 Videmus: virga pulchra: & quò magis diceres,
 Nihil aderat adiumenti ad pulchritudinem:
 Capillus passus, nudus pes, ipsa horrida:
 Lacrumæ, vestitus turpis, vt, ni vis boni.

Aliàs per-
ditus.

Aliàs, illice

Egregia
 amplificatio formæ
 lucentis in
 ter tot in
 commoda.

PHORMIONIS.

In ipsa in esset forma, hæc formam extinguerent,
 Ille, qui illam amabat fiduciam, tantummodo
 Satis inquit, scita: noster verò. Da. iam scio:
 Amare cœpit. Ge. scin' quam? quo euadat, vide:
 Postridie ad anum recta pergit: obsecrat,
 Ut sibi eius faciat copiam, illa enim se negat:
 Neg, eum equom ait facere: illa ciuem esse Atticã,
 Bonam, bonis prognatam: si vxorem velit,
 Lege id licere facere. sin aliter, negat.
 Noster, quid ageret nescire: & illam ducere
 Cupiebat, & metuebat absentem patrem.
 Da. Non. si redisset pater, ei veniam daret?
 Ge. Illene indotatam virginem, atq; ignobilem
 Daret illi? nunquam faceret. Da. quid sit deniq;?
 Ge. Quid fiat? est parasitus quidam Phormio,
 Homo confidens: qui (illum Dij omnes perduint)
 D. Quid is fecit? G. hoc consiliu. quod dicam, dedit:
 Lex est, vt orbæ, qui sunt genere proximi,
 His nubant, & illos ducere eadem hæc lex iubet.
 Ego te cognatum dicam, & tibi scribam dicam:
 Paternum amicum me assimulabo virginis:
 Ad indices veniemus: qui fuerit pater,
 Quæ mater, qui cognata tibi sit, omnia hæc
 Constringam: quod erit mihi bonum, atq; commodum
 Cum tu horum nihil reselles, vincam scilicet.
 Pater aderit: mihi paratæ lites: quid mea?
 Illa quidem nostra erit. D. iocularem audaciam.
 Ge. Per.

ACTUS

Perfugit boni
 dant. Loquid a
 quid facerem
 quod FOR. s. fere
 in ipso veri est
 vnaq; hermit
 Mada G. ad prec
 beret. s. mone am
 dicit. s. quinquam
 in adit: ubi eg
 d. Quilibet padat
 quare perit? G. si
 quid dicit affe
 Da. hunc enim redi
 piam
 Ge. si copulatu v
 vespitiam ab oc
 ad portiores eff
 d. Inquit. G. a
 ter leu. p. remon. h
 ACTUS
 Mista carmin
 i. d. inbo
 ANTI
 A. Dovo meo red
 meo vellet
 helia. i. patrem
 non aduerit

ACTVS I. SCENA III.

G. Persuasit homini factū est, ventū est; vincimur:
Duxit. D. quid narras? G. hoc quod audis. D. ò Geta
Quid te futurum est? G. nescio hercle, vnū hoc scio:
QVOD FORS feret, feremus æquo animo. Da. pla-
Hem istuc viri est officium. Ge. in me (ces
omnis spes mihi est.

D. Laudo G. ad precatorem abeam credo, qui mihi
Sic oret: nunc amitte quæso hunc: cæterum
Posthac si quicquam, nihil precor, tantummodo
Non addat: vbi ego hinc abiero, vel occidito.

Da. Quid ille pædagogus, qui Citbarisriam?
Quid rei gerit? G. sic tenuiter. D. non multū habet
Quod det fortasse? G. imò nihil, nisi spem meram.

Da. Pater eius redijt, an non? Ge. nondum. Da. quid
senem. Aliàs, præ-
ter.

Quo ad cspeclatis voftrum? G. non certum scio:
Sed epistolam ab eo allatam esse audiui modò,
Et ad portitores esse delatam; hanc petam.

D. Nunquid Geta aliud me vus? G. vt bene sit tibi.
Puer heus, nemon' huc prodit: cape, de hoc Dorcius.

ACTVS I. SCENA III.

Mixta carmina, pars est trochaici, altera
Iambos habet catalecticos.

ANTIPHØ PHÆDRIA.

A Deon rem redijffe, vt qui mihi consultum opti-
mè velit esse

Phædria, patrem vt extimescam, vbi in mentem
eius aduenti venit? a 5 Quid